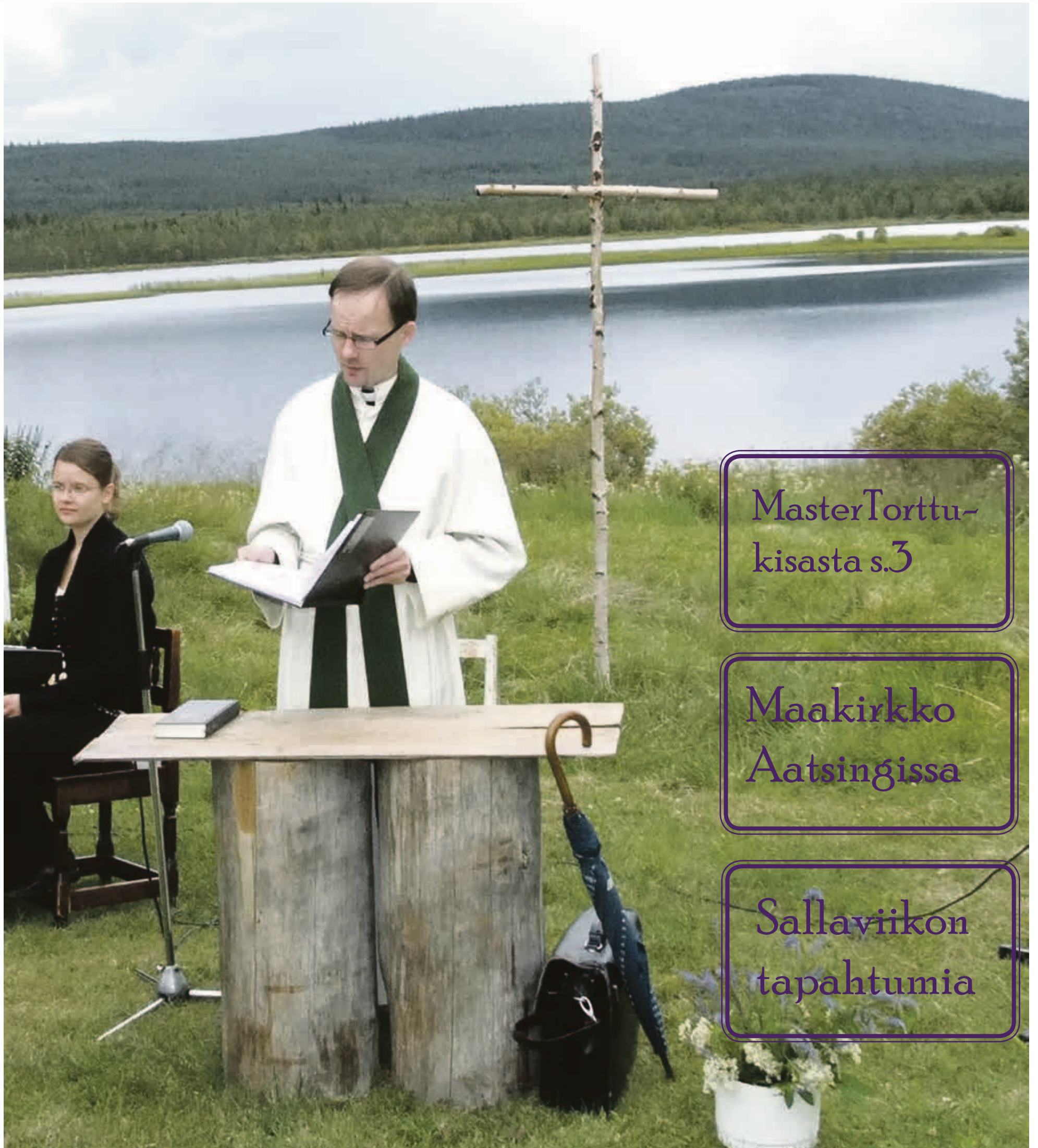

Sallan tiedotuslehti 6/2011

www.salla.fi/Kotosallalehti

MasterTorttu-
kisasta s.3

Maakirkko
Aatsingissa

Sallaviikon
tapahtumia

Sallapäivien
30-vuotisjuhlatoimikunta
kiittää kaikkia Sallapäiville ja
Sallaviikon tapahtumiin
osallistuneita ja toivottaa
tervetulleeksi uudelleen
ensi vuonna!

Kaira

Täällä on kotini,
kairankulkijan
kehto
ja hauta,
pehmeä sammal
astua alla
polulla polveilevalla

Vuolaat virrat, Nestori Kellokumpu

Nestori Kellokumpu tätinsä Maija Kellokummun taulujen äärellä. Kenties juuri Maijan viitoittaman tien rohkaisemana Nestori uskalsi lähteä runojansa julkaisemaan.

Kireitä siimoja ja
täysiä marjasankkoja!

Päätoimittaja:	Marja Myllykangas marja.myllykangas@salla.fi
Juttuideat ja palautteet:	kotosalla@salla.fi
Toimitussihteeri:	Terttu Pohtila
Työryhmä:	Kaisa Isojärvi, Terttu Pohtila, Marja Myllykangas
Kotosalla-logo:	Kauko Kellokumpu
Taitto:	Kaisa Isojärvi
Paino:	Suomalainen Lehtipaino Oy, Kajaani
Lehti ilmestyy:	seuraavan kerran viikolla 36

MasterTorttu-kisasta

Viime kesän Salla-päivillä tinkautimme Leinosen Sepon kanssa väkeä siitä, mikä on laillinen torttu eli kampanisu Sallassa. Väki jakaantui selvästi kahteen heimoon: viisisakaraisten ja neljäsakaraisten heimoon. Tinkauksen lopputulemaksi päätimme ratkaista tämän torttuasian seuraavilla Sallapäivillä kesällä 2011.

Tämän vuoden Sallapäivien suunnittelupalavereissa ideoimme torttukisan, johon kutsuimme osallistujia lehti-ilmoituksella. Arvelimme, että jos viisi maistelevaa saataisiin niin hyvä olisi. Päätimme että Leinosen Sepon ja allekirjoittaneen lisäksi kutsumme Markus Maulavirran ” etelän vareksena” maistelemaan ja arvioimaan torttuja.

Lehtikutsu sai sallalaisiin ja ties matkailijoihinkin vipinää. Kirjastolta sai hakea rasian, johon tortut sitten laitettaisiin ja rasiat numeroitaisiin. Me arvioijat emme tienneet tekijää vaan ainoastaan numeron. Salla-päivän aamuna totesimme, että kaiken kaikkiaan 28 rasiaa erilaisine torttuineen oli palautettu. Urakka vaikutti aikamoiselta ja haasteelliselta, miten ikinä saisimme selville sen parhaan.

Alkusiilmäys osoitti, että kaikki leivonnaiset kuuluivat ulkonäöltään selvästi kampanisujen eli torttujen ryhmään. Tarkempi tutkistelu näytti, että noin puolet kuului nelisakaraisiin ja puolet viisisakaraisiin. Maistelu osoitti että noin

puolet oli sokerittomia ja puolet sokerillisia, joissakin tunnistimme jopa vaniljasokerin maun. Niinpä päätimme antaa palkinnon parhaalle sokerilliselle ja sokerittomalle tortulle. Sakara-asian jätimme vielä hautumaan. Gluteenittomia torttuja oli kilpaan tullut kolmelta tekijältä.

Torttukilpaluissa kriteerit olivat ulkonäkö, rakenne, maku ja suutuntuma. Seuraavia kommentteja tuli esille: sievä pitotorttu, mummon pullukka, hailakka väri, oikian leivinuunin ruskea, sopusuhtainen, houkutteleva, rapsakka, lehtevä, pikkuleipämäinen, murea, hajoava, hyvä moskottitorttu, hyvä maku, erinomainen maku, liian kuiva, liian makea, sopiva suola, sooda näkyy värissä, ottas toisen ja kolmannenkin.

Meillä tuomareilla kävi aika meiskaus maistellessa ja arvioidessa, mutta harvinaisen yksimielisiä olimme. Kaikki arvioivat tortut olivat todella hyviä. Aluksi kummassakin sarjassa karsiintui kolme parasta, jotka maistelimme vielä uudestaan ja lopputuloksena oli, että numerot 5 ja 25

Markus Maulavirta onnitteli torttukisan voittajia. Eija Poikela (oik.) voitti sokerittomien torttujen sarjan. Anneli Kunnari sai kunniamaininnan gluteenittomista torttuistaan. Sokerillisten sarjan voittaja Pirkko Suvistola ei päässyt mukaan tapahtumaan.

olivat ne parhaat. Meillä ei ollut mitään aavistusta, ketkä olivat osallistuneet ja meitä vähän jännitti, ketkä löytyvät numeroiden takaa.

Ennen tuloksen julkistamista laitoimme tortut esille, ja juhlavieraat saivat halutessaan maistella kilpatorttuja. Mielenkiintoisia kommentteja saimme kuulla, ja kyllä siinä kävi vahvatahtoisia naisihmisiä sanomassa, että nelisakarainen on oikia tai viisisakarainen on oikia. Hiukan Sepon ja Markuksen kanssa huolestuimme, että tuleekohan tästä kuinka kova matsi. Markushan pääsee sinne Helsinkiin pakoan, mutta met Sepon kanssa elämme täällä tuloksenkin jälkeen. Ja jos me väärän valinnan teemme, niin mitä siitä sitten seuraakin.

Torttujen teko on siinä mielessä erikoista puuhaa, että vaikka kahdelle tekijälle annetaan samat ainekset, niin lopputulos on erilainen. Olen vuosien aikana tullut siihen tulokseen, että käsien lämpötila vaikuttaa, jos tekee jauhot ja rasvan nypsimällä. Jos sinulla on lämpimät kädet, rasva lämpenee aivan eri tavoin kuin kylmäkätisellä leipojalla. Luultavasti voittajatorttujen ainekset tunnistaa moni, ja saattapi oma ohje olla samanlainen tai ainakin hyvin lähellä.

Valinnan aika koitti ja tulokset oli julkituotava. Aluksi opetimme Markuselle torttumoskotin valmistuksen, tai mikä nimi missäkin huushollissa sillä on. Kyse on siis maitokahviin mössätystä tortusta, johon laitetaan sokeria maun mukaan. Sepon mukaan moskotti on hyvää pyhäaamun aamiasta, minulle se on tuttua lapsuudesta, kun kahvia en vielä oikiasti juonnut. Markus oppi tämän ravitsevan välipalan valmistuksen, ja ehkäpä joskus saamme hänen kirjoistaan lukea tämän ohjeen.

Ja ketkä löytyivät numeroiden takaa. Numero viiden takana eli parhaan sokerittoman tortun leipoja vuonna 2011 on Eija Poikela. Eija kertoi, että kyllä tyttären tyttökkin oli todennut, että sinä olet paras tortun tekijä. Numero 25 takaa eli parhaan sokerillisen tortun leipojaksi paljastui Suvistolan Pirkko, joka Salla-päivillä oli työn touhussa eikä ehtinyt paikalle vastaanottamaan palkintoa. Pirkko kertoi pitävänsä ohjetta sopivan sokerisena, kuten tuomaritkin pitivät.

Seuraavassa lehdessä julkaisemme torttukilpailun reseptejä ja lisää kuvia.

Marja Myllykangas

Torikirppis oli suosittu

Kirppistavara vaihtoi omistajaa haitarinsoiton säestyksellä Sallan torilla heinäkuuisena iltana. Toista kertaa järjestetylle torikirppikselle sai tulla myymään tavaroita ilman varausta ja maksua oman pöydän kanssa. 14 myyjää käytti tilaisuutta hyväksi. Myy-

tävänä oli muun muassa vaatteita, astioita, leluja, kahvia ja kakkuja.

Katja ja Henna Aho olivat tyytyväisiä tapahtumaan.

- Olimme viime vuonnakin ja kun kauppa kävi hyvin, päätimme tulla uudestaan, he kertoivat.

- Torille on helppo tulla, kun ei tarvitse varata paikkaa etukäteen, Henna sanoi. Katja totesi olevansa yllätynyt tapahtuman suosiosista. Eniten väkeä oli paikalla heti tapahtuman alettua. Veijo ja Heikki Kivelä loivat torille kesäistä tunnelmaa haitarimusiikillaan.

Terttu Pohtila

Sallapäivät 2011

Juhlapuhuja Hannu Heinänen

Oili Hourula ja Seija Hänninen vastasivat kunnan kahvion ruokahuollosta.

Myyjiä oli saapunut kauempaa...

Osa Sallan kunnan kummilapsista vanhempineen.

ja naapuripitäjästä Savukoskelta.

Vanhoja tuttuja vuosien takaa...

Leikkimielisen huppakilpailun voittajakaksikon taidonnäyte.

Leikkimielinen huppakilpailu.

sekä tuttuja kasvoja Sallasta.

Sallan kunta jakoi kulttuuripalkinnon, urheilijapalkintoja ja Salla mitalit. SPR palkitsi ansioituneet vapaaehtoistyöntekijät Irmeli Uimarin ja Kalevi Viitasen.

Sotavainajien etsintäryhmä esitteli toimintaansa museolla.

Sallan ystävyyskunta Wildaun vieraita Saksasta.

Juha Kesälahti fileoi haukea Markus Maulavirran opastuksella. Kemijärven kaupunginjohtaja Olli-Pekka Salminen seuraa.

Vieraita Viron Sallasta

Stalingrad Cowgirls esiintyi

Paloperän kylä pinnistää historian voimalla eteenpäin

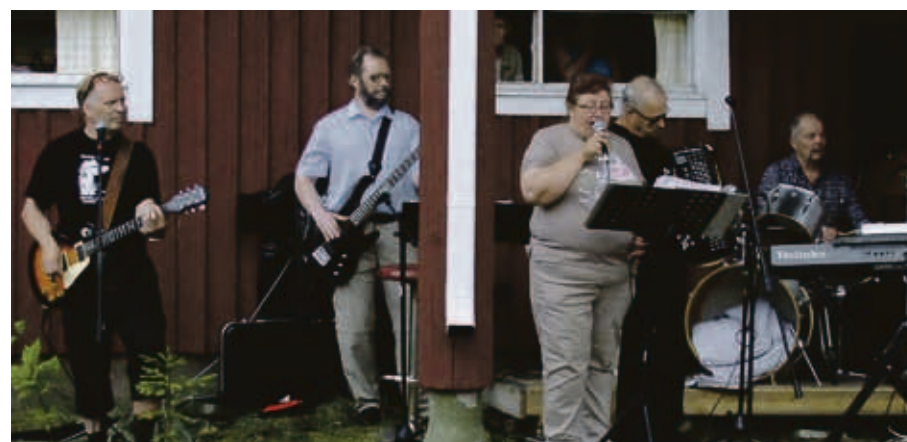
Paloperän kyläpäivää vietettiin Kinttaan Pirtillä kauniissa kesäsäässä 9.7. Kyläpäivää kunnioitti kansanedustaja Hanna Mäntylä vierailullaan. Päivän teemoja olivat yhteisöllisyys ja historia. Paloperän kyläyhdistyksen projektipäällikkö kertoi yhdistyksen remonttihankkeesta ja museo esineistön keräämisestä. Kyläyhdistys on kevään aikan koonnut oman lehdenkin "Peränpitäjä".

Paloperän kyläpäivää vietettiin nyt toista kertaa. Paikalle oli saapunut yleisöä noin 80.

Pelimannit musisoivat Vittikon koululla

Vittikko-Varvikon kyläpäivät järjestettiin ensimmäistä kertaa 10.7. Paikalle oli saapunut useita kymmeniä entisiä ja nykyisiä Keminniemen alueen asukkaita. Tunnelma oli leppisa uhkaavasta ukkosesta huolimatta.

Särkelän kylässä on maailman vanhimman suksen löytöpaikka

Venne Saariniemi paljasti uudet kulttuuri-historialliset opastetaulut.

Vilho Kotala toimi Kotala-Särkelä kyläpäivän juhlapuhujana ja kertoi katsauksen alueen historiasta, asuttamisesta, maanviljelyksestä, sota-ajasta ja jälleenrakentamisesta. Monenlaisista tapahtumia on ollut tähän päivään tultaessa. Maailman vanhimman suksen löytöpaikkaa on kylässä haluttu muistaa jo pitkään. Suksenlöytöpaikalle on nyt opasteet ja infotaulut kyläyhdistyksen toimesta. Opaste on osa Kyläympäristöt kuntoon-hanketta, joka on Sallan kunnan hallinnoima mm. opasteiden taitossa ja kuvankäsittelyssä on ollut mukana Sallan kunnan oppisopimusopiskelija.

Riitta ja Pekka Oinas vastasivat musiikkipuolesta lappilaisin sävelin.

Tilaisuuden juonsi Kotalankylän kyläyhdistyksen pj. Vilho Kotala.

Morottajan -Esu kerää paikalliset ja lomalaiset yhteen Karhujärvellä

Karhujärven kyläpäivän kuului musiikkia, muotinäytös ja tarinointia. Vieraita kestittiin hyvällä ruoalla ja juomalla.

Marja-Leena Niskalan mies Esko on kotoisin Karhujärveltä. Pariskunta asuu Kemijärvellä, mutta kesämökki on Karhujärvellä. Kaikki liikenevä vapaa-aika vietetään täällä. Töihinkin kuljen välillä täältä, kertoo lastenhoitajana työskentelevä Marja-Leena.

Morottajan Esu on rakennettu vuonna 1958. Ensimmäisiin tansseihin myytiin 300 lippua ja Vili Vesterinen yhteineen soitti. Karhujärven lavalla on esiintynyt myös Laila Kinnunen. Heti ensimmäisistä tansseista huomattiin, että tanssilavasta tuli liian pieni. Nykyään se on kuitenkin sopivan kokoinen.

Karhujärven kyläpäällikkö Taisto Kuusela tutkii Helena Kortelaisen tuomia vanhoja kylätoimikunnan papereita. Niissä suunnitellaan Karhujärvelle omaa hautausmaata, urheiluhallia, kuntolaatikkoa (rakennettiin) ja yleisöpuhelinta.

Kirppari ja koiramarkkinat Kursussa

Kursussa vietettiin 23.7. perinteisiä koiramarkkinoita. Tapahtumassa valittiin koiramarkkinakoira yleisön paikalle tuomista koirista, ja samoin lasten pehmoleluista valittiin koiramarkkinapehmokoiria.

Kursun kylätalolla on ollut avoinna kesän aikana kirpputori, jonka tuotto käytetään kylätalon katon korjaamiseen. Myös bingoiltoja on pidetty, ja ne jatkuvat elokuun loppuun, mikäli osallistujia riittää. Kirpputorilla on monenlaista edullista tavaraa aikuisille ja lapsille. Kirppari ja kahvila ovat avoinna vielä ti 26.7. ja to 28.7. kello 12 - 18.

Kotosallan painoon mennessä koiramarkkinat oli juuri tulossa, joten kuvia tapahtumasta on ensi lehdessä.

Hautajärvellä on talkoohenki vielä voimissaan

Hautajärvellä järjestettiin perinteinen kyläpäivä 15.7, yhteistyössä Metsähallituksen, Hautajärven kyläyhdistyksen, Hautajärven marttojen ja Oulangan Seutupoikien kanssa. Kyläpäivä alkoi klo 9.30 Hautajärven luontokeskuksen pihalta josta Metsähallitus oli järjestänyt yhteiskyytityksen Vasängänjoen niitylle Savinajoen varteen. Niittytalkooväki palaili työstensä klo 13 aikoihin Hautajärven kylätalolle Seutulaa ruokailemaan. Illalla Seutulassa pistettiin vielä päivän päätteeksi jalalla koreaksi Nelituulen tahdissa.

- Keittötyöt on aloitettu jo eilen illalla. Tänä aamuna ollaan niittytalkooväelle tultu tekemään ruokaa jo klo 8. Noin 100 hengelle on ruokaa varattu, kertoo Sinikka Kangas. Kuvassa vasemmalta Sinikka Kangas, Alli Viitala, Sirpa Viitala, Anna-Liisa Alatalo, Inkeri Hautajärvi, Helvi Kangas, Eila Harju ja talkooväen nuorimpia Eira Kangas.

Elina Kolppanen Oulangan luontokeskuksesta.

Niittytalkooväkeä.

Salla soi -konsertti

Sallan liikuntahallissa järjestetyssä Salla soi tilaisuudessa kerättiin pääsylipputuotto Sallan nuorisotyön hyväksi. Tilaisuudessa esiintyivät Tactus ja Sallan laulu. Ruttojuuri ja Levottomat tanssivat vieraita. Liikuntahallin pelikenttä oli saatu näyttävän näköiseksi koivureunuksella. Tunnelma oli melkein kuin lavatansseissa. Kiitos kaikille lipun ostaneille.

Tilaisuudessa oli vieraita Sallan kunnan ystävyyskaupungeista Kantalahdesta, Polarnie Zorista. Kovdorista, Ruotsista Arjelogista, Willdausta Saksasta.

Meillä on jotakin mistä muualla vain haaveillaan

Poropuistossa lauantaina 16.7 pidetyssä seminaarissa kolme yliopiston tutkijaa esitteli tutkimusprojektinsa tuloksia. ”Millainen on syrjäisen seudun tulevaisuus?” oli Suomen Akatemian rahoittama tutkimusprojekti vuosina 2007-2011. Projektia johti dosentti Laura Assmuth Helsingin yliopistosta. Kenttätöitä Sallassa tekivät dosentti Tuula Tuisku Oulun yliopistosta ja maisteri Eeva Uusitalo Helsingin yliopiston Ruralia-Instituutista. Kenttätöiden kohteiksi valittiin Sallasta Ahvenselkä ja Hautajärvi. Projektissa tutkittiin maaseudun muutoksia ja tulevaisuudennäkymiä Suomen (Salla ja Lieksa), Venäjän, Viron ja Ukrainan syrjäisellä maaseudulla. Syrjässä asuminen on kuin hiljaista vastarintaa nykypolitiikkaa kohtaan joka ajaa ihmiset kasvukeskuksiin.

Tilaisuuden aluksi dosentti Laura Assmuth kertoi projektista ja sen tuloksista. Yksi Itä-Lapin mahdollisuuksista on ”hiljainen matkailu”, erämaisyyden, luonnonrauhan ja talven tuotteistaminen. Laura Assmuth näki myös luomuviljelyn mahdollisuutena.

Mitkä ovat sitten edellytyksiä sopeutua muutoksiin? Yliopiston tutkijat totesivat, että luovuus (hulluus), avoimuus (utelaisuus), omat resurssit, oma identiteetti, yhteisöllisyys ja erilaisuuden sieto luovat edellytyksiä sopeutua muutoksiin. Yhteisöllisyys ei tarkoita sitä, että kaikesta tulisi olla samaa mieltä. Yhteisöllisyyttä luovat solmukohtat, jotka nivovat ihmisryhmiä yhteen. Maaseudulla muutoksiin on helpompi sopeutua perheen, suvun, yhteisön ja/tai verkoston tukiessa. Naapurit auttavat toisiinsa ja töitä tehdään vaikka talkoilla. Ilman yhteisöllisyyttä, ilman solmukohtia tai verkostoja jotka meitä yhdistävät, kyläyhteisöt haipuvat pois.

”Salla etelän variksen silmin”

Filosofian maisteri Eeva Uusitalo kertoi omia näkemyksiään ja kokemuksiaan kenttätöistään Sallassa. Ensimmäinen kulttuurishokki oli se, kun Kemijärveltä matkattiin kohti Ahvenselkää, perille ei tuntunut pääsevän milloinkaan. ”Miten tää voi olla näin kaukana!” oli ensimmäinen ajatus, joka tutkijan mieleen nousi. Ahvenselän maisemat olivat toinen kulttuurishokki ”etelän varikselle”. Käsitys maaseudusta sai kokonaan toisen merkityksen kuin mikä Eeva Uusitalolla oli aiemmin ollut. Jyväskylän maaseudulla lapsuuskesiään viettäneenä, ei Ahvenselän hiljaisuuteen meinannut millään tottua. Hautajärvi taas tuntui paljon tutumalta, koska Hautajärvellä talot ovat lähellä toisiaan ja kylässä on enemmän liikennettä.

”Tämähän on kuin kotona”

Toinen kenttätutkija dosentti Tuula Tuisku

on kotoisin Rovaniemen maalaiskunnan kylästä Pisalta. Hänelle oleskelu Ahvenselässä oli kuin kotona olisi ollut, ihmisetkin ovat ihan samanlaisia kuin kotikylässä. Pisassa aika kulkee samalla tavalla verkkaisesti ja liikenne ohi pirtin ikkunan. Työ on maaseudulla samalla tavalla kovaa kuin muuallakin. Aika tuntuu kulkevan kuitenkin hitaammin ja mieli rauhoittuu. Hautajärvi oli Tuulalle ihan vierasta, erilaista Lappia, Kuusamon vaikutus tuntui selvästi. Tuis-kulle jäi Ahvenselän ajasta kaipuu luonnon rauhaan ja ”kateus” niitä kohtaan, joilla on mahdollisuus elää täällä. Keminniemen alue on nykyinen kyläyhteisö joten yhteistyö- ja sosiaalinen verkosto on laajalla alueella (metsästysseurat, kansalaisopisto), asioinnit tehdään Sallan kirkolla.

Sukupolvien erot

Vanhimmat sallalaiset ovat tulleet vanhasta Sallasta (kirjallisuus, muistelot). Keski-ikäiset ovat eläneet raivauksen, rakennuksen, poismuuton, palveluiden sulkemisen ja hiljaisuuden. Nuoret elävät palveluiden sulkemisen, hiljaisuuden ja rauhan ”naapurin oltava kaukana” aikaa.

Palvelut ovat kirkonkylällä, jossa käydään 1-2 kertaa viikossa. Kyläläiset eivät odota suuria palveluksia kunnalta: kunhan tiet pidetään kunnossa. Maaseudulla on totuttu ajatukseen, ettei kaikkea voi saada. Meilähän on luonto, oma elämä, rauha ja satunnaiset työt. Olemme kuitenkin riippuvaisia ulkopuolisista resursseista, ajomatkat on tehtävä, ja niiden määrä riippuu bensiinin hinnasta.

Elämä maaseudulla luonnon hiljaisuudessa vaatii aktiivisuutta, kaikki pitää ”tehdä” itse. Elämään kuuluvat työ, harrastukset ja sosiaalinen kanssakäyminen.

Onko Sallan syrjäkylillä tulevaisuutta? Sitä luovat poronhoito, palvelut, maatalous ja marjastus. Saako elää siellä missä haluaa?

Moni haluaisi palata, mutta kun ei ole töitä. Myös Tuula Tuisulla on ikävä Lappiin ja ”kateus” niitä kohtaan, jotka ovat uskaltaneet jäädä tai palata takaisin.

Sallalaiset lapset olivat osallistuneet tutkimukseen piirtämällä ja kertomalla oman näkemyksensä Sallasta 10 vuoden kuluttua. 6-8-vuotiaat näkivät luonnon ja ihmiset tärkeinä. Tulevaisuus oli valoisa. Isommat lapset pitivät luonnon rauhaa tärkeänä. Van-

hemmillä lapsilla oli kolmenlaista näkemystä Sallan tulevaisuudesta: a) ei tulevaisuutta, kylä kuolee (syrjäkyläien lapset), b) tulevaisuus riippuu turismista ja c) suuret toiveet, ostoskeskukset, enemmän ihmisiä.

”On valittava työ paikkakunnan mukaan tai paikkakunta työn mukaan”.

Tsemppiä sallalaiset, toivottavat tutkijat. Vasemmalta Laura Assmuth, Tuula Tuisku ja Eeva Uusitalo.

Maakirkko Aatsingissa

Aatsingissa pidettiin maakirkko. Maakirkko tarkoittaa kirkonmenoja jossa pidetään sanajumalanpalvelus ulkona. Aatsingin maakirkon alttarin taustana oli kaunis Aatsingin hautaus (kansikuva). Ilma oli leppeä ja tunnelma harras, niinkuin kirkonmenoissa kuuluukin.

Kirkon menojen jälkeen vaihdettiin kuulumisia hyvän ruoan äärellä. Aatsinkilaiset järjestävät maakirkon joka toinen vuosi.

Maakirkkoja on pidetty Sallan seurakunnan toimesta tänä vuonna aiemmin kolmet. Pääsiäisen aikaan Naruskalla, toukokuussa Lapajärvellä ja Paloperällä. Samasa yhteydessä Paloperällä ja Lapajärvellä järjestettiin myös kinkerit.

Näkymä Aatsinkijoelle.

Kirkonmenojen jälkeen kirkkoväki pääsi nauttimaan porolihakeitosta Korpela Raisan ja Aatsinki Anitan tarjoilemana.

Kirkkoherra Antti Kettunen pitää mielellään maakirkkoja koska näihin oman kyläntilaisuuksiin kyläläiset mielellään osallistuvat.

Hilpeyttä ja haikeutta Salmivaaran kyläpäivässä

Yhteislaulu kuuluu kyläpäivään. ”Äiti lasta tuudittaa, lasta tuntureiden. Päivä taakse kaikkooa ylhäin tähtivöiden.”

Salmivaaran kyläpäivä kokosi yli sata henkeä kylän entiselle koululle, nykyisen Metlan pihapiiriin. Kyläpäivä järjestettiin nyt neljännen kerran, ja päivämäärä on aina ollut sama, 17.heinäkuuta.

Päivä alkoi perinteisesti lohivoileivillä ja torttukahveilla. Suvivirren

jälkeen muistettiin pois nukkuneita kyläläisiä. Lapset ihastuttivat yleisöä tanssillaan, ja myös yhteislaulu kuuluu kyläpäivään, samoin kuin muistelukset.

Rautatieläisperheessä kasvanut, Suomussalmella asuva Vesa Kinnunen muisteli niitä aikoja, kun rauta-

tie rakennettiin Sallaan. Kairan Kantrisakki esiintyi juhlassa, ja ohjelma huipentui mustien joutsenten tanssiin. Kylän miehet esittivät oman viehkeän balettinsa, joka onnistuneen puvustuksen kera herätti runsaasti hilpeyttä yleisössä.

Tärkeintä kyläpäivissä on muiden ihmisten tapaaminen. Ohjelman jälkeen väki sai keskustella tai tanssia mukavan musiikin soidessa taustalla. Päivän musiikista vastasivat Perttu ja Iita Matero.

Kylän lapset tanssivat iloisen tanssin Fröbelin palikoiden tahtiin.

Saijalla koiranäyttely ja petankkikisat

Saijalla pidetyssä match showssa eli leikkimielisessä koiranäyttelyssä nähtiin harvinaisiakin koiria. Yksi niistä oli rhodesian ridgeback -rotuinen Ozzy, jota käytetään leijonanmetsästyksessä. Pohjolan leijonattomassa ympäristössä Ozzy toimii mukavana perhekoirana.

- Ozzy on kiltti ja tulee hyvin toimeen lasten kanssa. Vahvaluonteinen rotu kuitenkin vaatii paljon kasvattajalta eikä sen edustaja sovi ensimmäiseksi koiraksi, kertoo Ozzyn omistaja Mia Paldan.

Match shown tuomarina toimi Arvo Laine. Lisäksi lapsille oli järjestetty oma pehmokoirakisa.

Koiranäyttely pidettiin Saija-pirtillä, ja samaan aikaan Kaunisharjun maastossa

Match showssa oli runsaasti osanottajia.

kisattiin myös Pölkkypaarin Perinteiset Maailmojenväliset Petankkikisat. Neljän joukkueen kesken käydyn kilpailun voittajaksi nousi Takavaaran Heittäjät, johon kuuluivat Pentti Ylitalo, Jukka Ylitalo ja Terho Saariniemi. Match-showssa petankkikisojen viralliseksi kisamaskotiksi valittiin kleinspitz Vili, jonka omistaa Sanna Ikalainen.

Match show'n voittajat luokittain

pennut: Myy, om. Johanna Saariniemi

aikuiset alle 40 cm: Vili, om. Sanna Ikalainen

aikuiset yli 40 cm: Armas, om. Päivi Karkkola

veteraanit: Pyry, om. Irja Tuovinen

Mia Paldan ja rhodesian ridgeback Ozzy.

Lapsille oli oma pehmokoiranäyttely.

Sallawiki

www.sallawiki.fi

SallaWiki julkaistiin Salla-päivänä, tiistaina 19.7.2011. Se löytyy tuosta päivästä alkaen osoitteesta <http://www.sallawiki.fi>.

SallaWiki on Sallan kuntaa ja sen historiaa esittelevää aineistoa sisältävä Internet-sivusto. Sivusto on mediawiki-pohjainen, eli jokainen halukas voi kirjoittaa sivuille artikkeleita tai muokata muiden kirjoittamia samalla periaatteella ja toiminnoilla kuin tavallisessa Wikipediassa. Artikkeleihin voi halutessaan liittää myös kuvia ja videoita, ne elävöittävät tekstiä merkittävästi. Käyttämiseen tarvitaan vain tietokone Internet-yhteydellä ja hieman tekstinkäsittelytaitoa. Artikkelin muokkausikkuna muistuttaa huomattavasti normaalia tekstinkäsittelyohjelmaa. Sivustolta löytyy myös kattava ohjeistus, aloittaminen on helppoa. Käyttäjätunnuksen luominen ei maksa mitään.

kaukana.

Yhteisesti koottu tieto muodostaa hyvän tietopakettin eri alueista, ihmisistä ja tarinoista. Halutessaan sivun voi myös suojata, jos kirjoittaja haluaa sen säilyvän koskemattomana. Kirjoittamiseen tarvitaan käyttäjätunnus, jonka voi luoda helposti etusivun linkin kautta. Kirjoittajan ei tarvitse olla asiantuntija eikä historioitsija, tärkeintä on kokeilla rohkeasti ja jakaa tietoa sekä muiden luettavaksi, lähellä tai

Sallan Taideseuran näyttely sai yleisön suosion

Sallan taideseuran näyttely Teletalon yläkerrassa Salla-viikolla keräsi ennätysyleisön. Vieraskirjaan oli tullut kuuden päivän aikana 300 nimeä, ja läheskään kaikki kävijät eivät jättäneet tietoa käynnistään. Taideseura sai Salla-päivänä kunnan kulttuuripalkinnon. Perusteluina kunta mainitsi, että taideseura on vireä ja kasvava yhdistys, jolla on monipuolista näyttelytoimintaa. Yhdistyksen puheenjohtaja Leena Niemelä kertoo olleensa iloisesti yllätynyt tunnustuksesta.

- Palkinto oli oikein mieluista. Sallan Taideseurassa on nyt noin 40 jäsentä, hän kertoo.

Salla-viikon näyttelyssä oli kymmenen näyttelleasettajaa. Osa taiteilijoista oli matkoilla, joten useita aiemmin töitään esitelleitä henkilöitä puuttui tämänkertaisesta näyttelystä. Esillä oli Kauko Kellokummun, Raija Mikkolan, Leena Niemelän, Eila Hautaniemen, Rauni Päiväniemen, Heimo Sovan, Reijo Tolosen, Paula Viitasen, Mervi Virkkulan ja Eeva-Liisa Vuonnalan töitä. Taideseuran jäsenenä on niin nuoria kuin

ikäihmisiäkin. Niemelä haluaa rohkaista kaikkia sallalaisia ja erityisesti nuoria tuomaan töitään näyttelyihin.

- Jos itsestä tuntuu, että työ on hyvä, se kannattaa tuoda näyttelyyn, Niemelä rohkaisee.

Hän toivoo, että taideseuralle löytyisi kunnan tiloista paikka, jossa taiteentekijät voisivat käydä maalaamassa milloin vain. Tila voisi olla samalla monien yhdistysten ja kansalaisjärjestöjen käytössä.

Sallan Taideseura sai Sallan kulttuuripalkinnon Sallapäivillä.

Salla erämaassa taidenäyttely on avoinna 18.8 saakka

Kunnanviraston valtuustosalissa joka päivä klo 10-17

Näyttelyssä on esillä seuraavien taiteilijoiden teoksia:

Maija Kellokumpu
Uuno Särkelä
Anton Lindfors
Uuno Särkelä
Kari Holma
Uula Piisilä
Rauno Salmijärvi
Tapani Rönkä
Heimo Sova
Paavo Laine
A.E. Järvinen

Taidenäyttelyn idean isä kunnanjohtaja Kari Väyrynen avaamassa taidenäyttelyä 17.7.

Avajaisvieraita

-Salla erämaassa-aidenäyttely on hyvin korkeatasoinen ja monipuolinen. Näyttelyn teokset kertovat tarinoita erämaasta, kaukana kaikesta. Kiitos kaikille taiteilijoille joita Salla on innoittanut. Kiitos myös kaikille tauluja näyttelyyn luovuttaneille, kiitteli Sallan kunnanjohtaja Kari Väyrynen puheessaan näyttelyn avajaispäivänä.

Näyttelyn taideteoksissa on monipuolisesti eri taiteilijoiden teoksia eri aikakausilta. Vanhimmat teokset ovat Maija Kellokummun maalaamia 1930-luvulta ja uusimmat Paavo Laineen teoksia. Näyttelyssä on esillä myös Raakel Väliluodon taidelasikokoelma. - Olen kerännyt näitä lasiteoksia huutokaupoista ja kirpputoreilta. Arvokkaimmat ovat noin 700 euron arvoisia, mutta ei pelkästään hinta ratkaise vaan se tuntuma. Jos näen jossain lasiteoksen joka miellyttää minua ostan sen, kertoo Raakel.

Moni taidenäyttelyssä käyneistä piti erityisen paljon Rauno Salmijärven maalaistalo teoksesta.

Sivistystoimenjohtaja Marja Myllykangas ja taiteilija Paula Viitanen

Näyttelyn avajaisissa esiintyi Marjukka Tolppanen ja Sari Sipola.

Raakel Väliluoto

Taiteilija Rauno Salmijärvi taulujensa edessä.

Kaikkeä täällä

Kaikkeä niin täällä
rakastan.
Rakastan tyyntä
rakastan tuulta
tuntureita, outamaita.

Rakastan suven
yötöntä yötä
kaamoksen hiljaisuutta.

Rakastan pakkasta
kaminan lämpöä
muuttolintujen
paluuta, lähtöä.
Rakastan polkuja,
poluttomuutta,

virtojen ikuista kulkua.

Vuolaat virrat, Nestori Kellokumpu

Ulos syömään!

Kesäajan ruokailupaikkoja Sallassa:

Lounaskahvila Johanna, Postipolku 2(2.krs),
puh.044-2547741
ma-pe 9-16, lounasaika 11-15

Pizzeria Akkavaara, Myllytie 1, 98900 Salla,
puh.016-832477
ma-pe 10-20
la 11-20
su 12-20

Poropuisto, puh. 016-837771
Kahvio avoinna
ma-su 12-16 (heinäkuun 15pv:n asti, siitä eteen
päin Poropuisto on avoinna ma-su 11-17)
Tähtikota tilauksesta

Revontuli, puh 016-879711
ma-su 17-21 á la carte ravintola

Ravintola Kiela, Sallatunturi puh 016-831931
avoinna joka päivä klo 8-22
á la carte ravintola avoinna klo 17-21
Papana bubi avoinna klo 9-22

Sallinen maja Hautajärventie 32, 98900 Salla
puh. 040 1803829
avoinna ma-pe 11-16, la-su suljettu

Tunturigrilli, Ruotsalaistentie 1,98900 Salla
ma-to 10-20, pe 10-03
la 18-03, su 12-20

Nyt kannattaa tulla syksylläkin Sallaan

Sallassa järjestetään Hyvinvointipäivät Sallatunturin koululla 12.9 alkaen klo 11. Tilaisuudessa käsitellään terveyden ja hyvinvointiin liittyviä aiheita kokemusta ja näkemystä omavien hyvinvoinnin ammattilaisten johdolla.

Riku Aalto on yksi personal trainingin uranuurtajista Suomessa. Hänellä on laaja-alainen kokemus ja näkemys liikunnasta, terveydestä ja ravinnosta. Fysioterapioopintojen lisäksi Riku on täydentänyt osaamistaan ammattivalmentajan, ravitsemusvalmentajan ja personal trainerin koulutusohjelmilla sekä liikuntahallintotutkinnolla. Hän on toiminut asiantuntijana useissa kuntoilua käsittelevissä lehdissä ja tv-ohjelmissa. Tätä tietoa hän soveltaa onnistuneesti eri-ikäisille ja -tasoisille asiakasryhmille. Hyvinvointipäivän tapahtumassa Sallassa Riku luennoi aiheesta ”Liikuntamotivaatio kipinästä roihuun”.

Kirjailija-käsikirjoittaja Katri Manninen (s. 1975) tuntee tuotteliaisuuden salaisuudet. Hän on kirjoittanut yksin tai yhdessä muiden kanssa kolme pitkää elokuvaa, kuusi elämäntaito-opasta, 19 romaania, lähes 80 kolumnia eri lehtiin sekä yli 100 osaa eri televisiosarjoja kuten Salatut elämät ja Kotikatu. Hänen kirjallinen tuotantonsa sisältää nuortenkirjoja.

Ikäisekseen poikkeuksellisen laajan elämäkokemuksen omaava Katri osaa kertoa mukaansatempaavasti ja omakohtaisesti muun muassa luovuudesta ja tuotteliaisuudesta, stressinhallinnasta ja työhyvinvoinnista, tiimityöskentelystä, terveellisistä elämäntavoista, mielen ja kehon yhteydestä sekä onnellisuudesta. Hyvinvointipäivänä Katrin luennon aihe on: ”Tässä hetkessä kaikki on hyvin – Kuinka kukoistaa muutoksen mylerryksessä”.

Kokenut kouluttaja, valmentaja ja Aivobichajaaja **Reidar Wasenius** on parhaimmillaan syventäessään kuulijoidensa ymmärtämystä mielen toiminnasta ja sen kehittämisestä sekä ihmisten välisestä vuorovaikutuksesta. Hänen Aivotreeneissään osallistujat pääsevät venyttelemään omaa luovuuttaan, vahvistamaan muistilihasiaan ja jännevöittäämään määrätietoisuuttaan. 12.9. Hyvinvointipäivässä Reidar ohjaakin kuulijansa juuri luovuuden kysymysten äärelle aiheellaan ”Luovuuden venyttelytreenit”.

OHJELMA:

11.00-12.00	Terveysmittaukset alkavat Terveysjärjestöihin sekä innovaatiolaitenäyttelyyn tutustuminen
12.00-12.15	Tilaisuuden avaus ja askeltenkeräyskampanjan julkistaminen
12.15-12.00	Liikuntamotivaatio - kipinästä roihuun Fysioterapeutti, ammattivalmentaja, ravitsemusvalmentaja Riku Aalto
13.00-13.45	Luovuuden venyttelytreenit Personal Brainer ja Aivobic-ohjaaja Reidar Wasenius
13.45-14.15	Kahvitauko Tuote-esittelyt
14.15-15.00	Tässä hetkessä kaikki on hyvin - kuinka kukoistaa muutoksen mylerryksessä? Kirjailija-käsikirjoittaja Katri Manninen
15.00-16.00	Rykimälenkki Hyvinvointivalmentajat Liikuntaneuvoja, Kristina Lehtola
18.00 alk.	Nälkäpäiväkonsertti Sallalaisia musiikintekijöitä ja esiintyjiä

Rykimäviikko syyskuussa

Sallassa järjestetään perinteinen Sallan Rykimäviikko 8.-14. syyskuuta. Tapahtuman nimi ei viittaa flunssakauteen vaan porojen kiima-aikaan.

Ohjelmassa on mm. Rykimän rytkettä, jonka esiintyjinä ovat Jean S.liikuntakeskuksessa, Souvarit Revontulella ja Duo Kimmo Blom ja Tuomas Heikkinen Papana Pupissa. Lisäksi viikkoon sisältyy muita musiikkitapahtumia, näytelmä, museon tutustumista, porojen elämän seuraamista retkellä Poropuistossa, allasjumbppaa ja patikkaretkiä.

Sallatunturin koululla vietetään vuoden 2011 hyvinvointipäivää 12.9. Ohjelmassa on luvassa tuttuun tapaan tietoisuuksia, terveystutkimuksia sekä innovaatiolaitenäyttely. Juhlasalissa luennoivat Katri Manninen, Riku Aalto ja Reidar Wasenius. Päivän päätteeksi järjestetään rykimälenkki. Päivän aikana pidetään myös syysmarkkinat.